

Isten mindenekben

Köszöntés: „Krisztus mondja: „Ne félj, én vagyok az első és az utolsó, és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai (Jel 1,17-18).” Ámen.

Gyülekező ének: 347. dicséret 1-4. versei: „Jézus ki a sírban valál...”

Fennálló ének: 185. dicséret: „Krisztus feltámadott...”

Fő ének: 348. dicséret: „Örvendeztetek egek...”

Lekció: Máté evangéliuma 28. rész, 1-10. versei: *„Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keressetek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjete el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és elöttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek. Az asszonyok gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak. És íme, Jézus szembejött velük, és ezt mondta: Legyetek üdvözölve! Ők pedig odamentek hozzá, megragadták a lábát, és leborultak előtte. Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: Ne féljete! Menjete el, adjátok hírül testvéreimnek, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem.”*

Előima: Köszönjük Urunk, hogy minden ember ereje Tebenned van. Hálásak vagyunk Neked, hogy az Úr Jézus Krisztus az első és az utolsó, az Élő. Köszönjük kegyelmes Istenünk, hogy Jézust igazi húsvéti bárányként nekünk ajándékoztad. Dicséretedet zengjük Örökkévaló, hiszen a bűnös ember élete megoldódott, életet nyert. Az egek gyönyörűségében részeltetted Ádám utódait. Lelki javunkat munkálod, népedet meglátogatod és megtérésünket várod. Bocsásd meg Urunk, hogy nádszál hitünket ma is Neked kell bátorítani, mert nincs Akiben megnyugodna lelkünk. Bocsásd meg Urunk, hogy nekünk olyan sok bizonyítékra van szükségünk feltámadásoddal kapcsolatban, mint a hitetlen Tamásnak. Bocsásd meg, hogy nekünk sem elég a Te szavad. Bocsásd meg nekünk, hogy reménységünk kicsiny és életünk gyümölcstelen. Kérünk, támasz fel bennünket új életre. Krisztusunk, irgalmazz nekünk, hogy más istenünk ne legyen. Megvalljuk Előtted, hogy boldogok, és áldottak szeretnénk lenni, add, hogy ma

megragadjunk Téged, aki létünk, életünk középpontja lettél. Szentlelked ereje által szüntesd meg a bennünk lévő lázadást és rettegést. Közbenjáró Krisztusunk, Egyetlenegy váltságunk, kérünk, oltalmazz minket, hogy végre Általad boldoguljunk. Köszönjük, hogy az örök halált megrontottad és étellel, szeretettel töltötted meg ezt a földet. Magasztalunk érte és kérünk, szólj hozzánk. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 347. dicséret 5. verse: „Jézus segíts engem ebben...”

Textus: Pál apostol első levele a Korinthusiakhoz 15. rész, 20-28. versei: „Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje. Mivel ember által van a halál, ember által van a halottak feltámadása is. Mert ahogyan Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban is mindnyájan életre kelnek. Mindenki a maga rendje szerint: első zsengeként támadt fel Krisztus, azután az ő eljövetelekör következnek azok, akik a Krisztuséi. Azután jön a vég, amikor átadja az uralmat az Istennek és Atyának, amikor eltöröl minden fejedelemséget, minden hatalmat és erőt. Mert addig kell uralkodnia, míg lába alá nem veti valamennyi ellenségét. Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál. Mert Isten mindent az ő lába alá vetett. Amikor pedig azt mondja, hogy mindent az ő lába alá vetett, nyilvánvaló, hogy annak kivételével, aki neki alávetett mindent. Amikor pedig majd alávetett neki minden, akkor maga a Fiú is aláveti magát annak, aki alávetett neki mindent, hogy Isten legyen minden mindenekben.”

Húsvétot Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az első húsvét reggelén is a tanítványi körnek húzóerőre volt szükségük. Egy olyan erőre, amiről az evangélista így számol be: „előttetek megy Galileába, ott meglátjátok őt (Mt 28,7).” Jézus Krisztus az első zsenge. „Bizony, tőle, általa és érte van minden: övé a dicsőség mindörökké (Róm 11,36).” Jézus Krisztus az első az újjáteremtésben. Jézus Krisztus az első az új nemzedék építésében. Jézus Krisztus az első. Krisztus feltámadt és nekünk új életet szerzett. Egyedül a Feltámadottal való életközösség az, amit áttemel bennünket a földi nyomorúságon. Milyen az ember? Milyen minden ember? Az élete véges. Azt mondja az apostol, hogy földi mi voltában az ember örök Ádám. A temetőben és sokszor az utcákon is egyszerű s mindenkorra elaludt emberekkel találkozunk. Nincs kiút. Nincs menekvés. Magunk erejéből nem tudunk feltámadni. Az Ószövetségben az olvassuk, hogy a halálban a gyöngék várakoznak és egyedül az

élő Istennel való kapcsolat segíthet. A mi nagy kérdésünk is az: Mi lesz a gyengék sorsa? Mi lesz az ember sorsa? Mi nem hordozzuk zsigereinkben az örök életet? A Biblia első lapjain ott áll a büntetés, a nyomaték, amit Ádámban nyertünk. Ha eszel, akkor meg kell halnod. A bűnt az ember követte el, és a bűnnek következménye van. Halálra ítélt egyének vagyunk. Halálra ítélt emberek vagyunk. Ádám által mindent elveszítettünk, de Krisztus mindent visszaad. Jézus Krisztus feltámadása záloga annak, hogy az ember újból visszanyerje teremtésben kapott szolgálatát. Az ember méltósága az igaz ember által újból az övé. Ádámban mindent elveszítettünk, Krisztusban életünknek, halálunknak és feltámadásunknak minden gyümölcsét visszanyertük. Amit Ádám leszakított, Jézus újból megnyerte nekünk. Amit Ádám átokká tett, azt Krisztus áldássá formálta. Amit Ádám a kísértés által elveszített, azt Jézus a szenvedések útját is megjárva visszaszolgáltatta. Ember által van a halál, de az Egy Igaz ember és igaz Isten által van a feltámadás. Krisztusban való hit által van áldás az életünkön. Isten az, Aki Jézust feltámasztotta, és minket is feltámaszt. Hiszed-e ezt? Új nemzedéknek, új közösségnek a tagja vagy. Jézus feltámadása egy olyan metszőpont a keresztyének életében, ami gyökeresen megváltoztat mindent. Le lehet fizetni a katonákat, akiket a nagytanács állíttatott Jézus sírjához. El lehet némítani az apostolokat, de egyet nem lehet. Jézus Krisztus személye olyan bizonyíték a feltámadásról, amit senki nem tud semmissé tenni. Isten akarata valósult meg. Ez tény. A feltámadás tényszerű bizonyítéka a Feltámadott. Ő beszél, Ő kérdez, Ő válaszol, és minden kétséget eloszlat a maga feltámadásáról. Most már mi mondjuk Pilátus helyett: Íme, az ember, Aki elvette rólunk a gyalázatot és visszaadott mindent, amit Ádámban elveszítettünk. Pál apostol pedig jó tudja ezt és bátran hirdeti. De vajon a mi üdvbizonyosságunk, reménységünk, meddig jut el ma? Tudod, hogy a Te Megváltód él? Tudod, hogy mit nyertél Általa? Tudod, hogy nagy félelmeid közepette milyen erős Isten áll a te jobboldon? Ő megküzdött az életért. A te örök életedért. De vajon mindenkit

feltámaszt az Úr? Pál apostol Krisztus második visszajöveteléhez köti feltámadásunkat. Krisztus, a mi Urunk az első húsvét csodájában nyert életet. Visszajövelekor mindazok, aki az övéi életre támadnak fel. Sorsunk ekkor dől el. Sőt, nem a mi hatalmunk ezt eldönteni, mert mindenki, aki a keskeny úton jár, csak hit által kegyelemből lehet az Övé. Itt a földön korlátok között élünk. Krisztus közössége és világi hatalmasságok befolyásolnak bennünket. Vannak, akik befolyásolják életünket. A hatalmak, akik adókvetéssel, akik pénzgyűjtéssel hatnak az életünkre. De azt kell nagyon jól megjegyeznünk, már itt e földön, hogy mindenki Krisztusnak van alávetve. Mindenki Krisztus alá tartozik. Jézus Pilátusnak is megmondta: „Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: ezért annak, aki engem átadott neked, nagyobb a bűne (Jn 19,11). Senki nem árthat nekünk itt a földön, ha Krisztusban vagyunk. Aki tudja, hogy kihez tartozik, annak nincs félnivalója. Aki ismeri Krisztust és hatalmát, azt Jézus is ismeri. A végső hatalom Istené. Minden közbenső hatalom alá van vetve Istennek, sőt még a legnagyobb ellensége is, a halál. Krisztus feltámadásának az erejével a hatalmáságokat eltörli. Pál mindezt nyomatékosítja és aláhúzza. Mindenki addig uralkodik ezen a földön, míg mindent a lába alá nem vett. A keresztfán, ugyan már megtörtént, mindenki Krisztus lába alatt van, de még élők, legyőzöttek. Még nem lett nyilvánvalóvá, de hitünk tárgya, hogy mivé leszünk. Így vagyunk mi a legutolsó ellenséggel, a halállal. Ősellenségünk amióta Ádám-ban mindent elveszítettünk. Mindenkinek van halottja, mindenkinek van szerette, aki kin nyugszik a temetőben, és mondjuk is: ez az egy igazság van ezen a földön. Ahogyan a Halotti beszédben olvassuk: „Halálnak halálával halsz.” Nem tudjuk befolyásolni a halált, de legtöbbször ezen a földön csábítanak a halál felé. Minden embernek a halálfélelme a legnagyobb. Minden ember fél a haláltól. Jézus is, míg mindent az uralma alá nem hajt végérvényesen, addig a halál szele minden embert megcsap. Feltámadunk! Sok keresztyén temető a kapuján ezt hirdeti! De vajon amikor belépünk oda, a szívünkben is így élünk és így

látogatjuk kedveseink sírját? Feltámadunk! – felkiáltó jellel vagy kérdőjellel van ellátva, amikor rólunk van szó.

De isteni rend van az újjáteremtésben is Sorrend. Mint ahogy az ember vigyázza a legértékesebb dolgait, úgy vigyáz Isten is bennünket. Rend a lelke mindennek! Isten pedig azt mondja: „Mindennek rendelt ideje van.” Mérjük az időt vagy épp az Úr ideje, az Úr órája méri meg az embert? Nem a mi dolgunk, hogy ezek fölött gondolkozzunk, hanem, hogy ebben a világban úgy éljünk, hogy ismerjük ezt a rendet. Ismerjük Istennek azt a titkát, ami számunkra is rejtély. A halál legyőzése, a mi ősellenségünk teljes megszüntetése, Jézus végső győzelmét hozza. Ahogyan az első húsvétkor hirdeti az angyal: „Nincsen itt, hanem feltámadott!”, úgy fogják a harsonák és trombiták jelezni, hogy az élet győzött mindenek felett. Az Úr Jézus Krisztus a végérvényes és egyetlen győztes. Ő él, és élőként a végsőkig bennünket szolgál. Ő él, és élete örök életünk záloga. Ő él, és ez az élet, amit már itt a földön Benne és Általa élünk, a mennyei előíze. Minden neki van alávetve. Vajon így élsz-e, drága testvérem? Krisztus szolgálata és uralma hajtott életet élsz? Krisztus alá vetett, Krisztus által legyőzött keresztyén vagy? Most is, próbálsz hősiködni életed szemétdombján kapirgálva és igyekezve, hogy minden a tiéd legyen. Jézus az alávetettségben is példa. Ő is alá van vetve az Atyának. Földi élete során is bizonyította, hogy nem saját akaratát keresi, hanem azét, aki elküldte. Arra törekedett, hogy ne az Ő, hanem az Úr akarata legyen meg. A Fiú és a Lélek végrehajtják Isten üdvtervét. Minden Istentől és Istenből indul ki. Mindent az Atya Isten irányít. A Teremtő, Aki újjáteremt. A Gondviselő, Aki nem hagyja ezt a világot a halál markai között, hanem saját markaiba metszi a mi életünket és megmutatja, hogy mire képes. Istennek minden lehetséges, és annak is, aki Benne bíz. Ad át életedet, hogy az Úr örökké magához kössön. Ad át földi üveggolyóidat Istennek, amiket annyira őrizgatsz és szeretsz, hogy Isten nyomán gyöngyök formálódjanak és Általa legyen felfűzve arra a sorrendre, amit Pál apostol a magáénak vallott és bennünket arra hív, hogy a magunkévá tegyük.

Sorrendben történik majd minden. Minden ékesen és szépen rendben, ahogy az Úr akarja. Várd ki a sorodat, túrj ebben a világban, de tudd, hogy Krisztusnak minden alá van vetve és minden a Tiéd lehet, ami Krisztusban és Krisztus által elnyerhető. Ez a mi húsvéti reménységünk, mert Isten minden mindenekben. Ámen.

Utóima: „Gondolj arra, hogy Istened, az Úr ad neked erőt (VMóz 8,18).”

„Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülnénk (Zsolt 90,10).”

„Amikor pedig (ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és) ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod (IKor 15,54-55)?”

„Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie (Lk 24,26).”

„Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbán ül. Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel (Kol 3,1-2).”

„Csakhogy a Krisztus evangéliumához méltóan viselkedjétek, hogy akár odamegyek és látlak titeket, akár távol vagyok, azt halljam rólatok, hogy megálltok egy Lélekben, egy szívvel, együtt küzdve az evangélium hitéért... (Fil 1,27).”

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfeledkeznek cselekedeteitekről és arról a szeretetről, amelyet az ő nevében tanúsítottatok, amikor a szenteknek szolgáltatok és most is szolgáltok (Zsid 6,10).”

Áldás: „Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre, arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra (IPt 1,3-4).” Ámen.

Záró ének: 349. dicséret: 5-6. versei: „Jézus én megholt életem, Jézus feltámadásom...”